

rede i første Bind møder vi f. Eks. Slægterne Barnekow, Beck-Friis og Bildt, Bindeled mellem de to Broderfolk, saa sandt som disse Navne tilhører begges Historie. Andre Navne kommer til: Gyldenstjerne, Ramel, Thott, Trolle.

Et Foretagende som det her omtalte maa og bør nævnes paa denne Side Sundet — og nævnes med Ære.

P. B. Grandjean.

I mere end trekvart Aarhundrede har *Webers Lehrbuch der Weltgeschichte* været den Kilde, hvorfra vide Kredse af den tyske Læseverden hentede sin positive historiske Viden. Efter at Værkets 21. Oplag for godt en Snes Aar siden under Bistand fra Specialister var blevet omarbejdet af Alfred Baldamus til *Webers Lehr- und Handbuch der Weltgeschichte* i fire Bind, fremtræder det nu efter Krigen i en ganske ny Skikkelse: Weber-Riess: *Weltgeschichte in drei Bänden* (Wilh. Engelmann, Leipzig 1924), der allerede er ude i 2. Oplag. Haandbogsstilen er erstattet af en mere læselig Fremstillingsform.

Der vil selvsagt altid kunne rejses utallige Indvendinger mod Enkelthederne i et Arbejde, der rækker fra de ældste Tider til de seneste Aar, hvor nationalpolitisk Fejlsyn naturligvis ogsaa gør sig gældende. Mere i Almindelighed kan fremhæves, at ret traditionel Behandling af Stoffet og Hensyntagen til meget subjektive Forskerresultater staar temmelig uformidlet ved Siden af hinanden. Men det er værd at lægge Mærke til, hvorledes Ludwig Riess har reduceret den Plads, der kan ofres paa 19. Aarhd.s tidligere Perioder, mere end man ellers er vant til, og hans synkronistiske Behandling af Begivenhederne, en Methode, som minder om den, Debidour anvendte i sin »Histoire diplomatique«, giver til Tider virkelig slaaende Perspektiv i Fremstillingen.

Mest ejendommeligt er det imidlertid at følge, hvor lidt Riess regner med økonomiske og sociale Faktorer i Udviklingen; de lades aldrig ganske uomtalte og drages noget stærkere frem i nyere Tid, men ud over de politiske Begivenheder og de store Personligheder er det Kunst-, Literatur- og Religionshistorie, Forfatteren lægger Vægt paa. Der er her vel nok medtaget Momenter, som gaar ud over Rankes Statshistorie, men alligevel er det — som man vil forstaa — ham og ikke Lamprecht, der i Forordet nævnes som »det lysende Forbillede«, og i den Henseende er »Weber-Riess« vistnok ret typisk for nyere tysk Historieopfattelse.

E. M.